

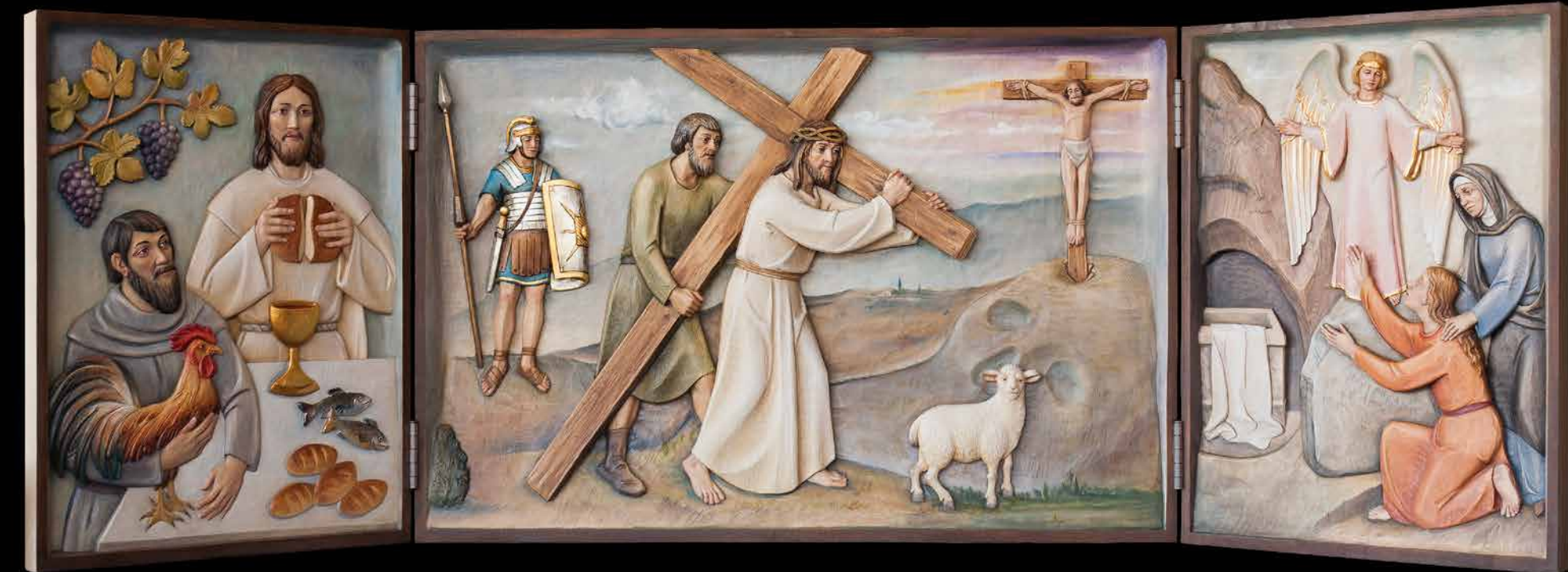
Diakonhjemmet

Diakonveien 14, N-0319 Oslo
22 45 15 00
www.diakonhjemmet.no

Påskemeditasjoner

Påskemeditasjoner © Diakonhjemmet 2014

Prosjektansvarlig: Sindre Skeie
 Prosjektkoordinator: Elisabeth Hove
 Redaksjonskomite: Sindre Skeie,
 Aud Irene Svartvasmo og Line Heiberg Ringen

Tavledesign: Liv Sødal Krogh
 Treskjærer: Ferdinand Stufflester 1875
 Foto tavle/omslag: Andreas Krautwald
 Prosessfotos: Marco

Design og dtp: 2K/DENMARK · www.2kdenmark.com
 Trykk og bokbind: Scanprint, Aarhus
 For bestilling av flere hefter, kontakt Elisabeth Hove
 tlf: 22451786 eller e-post: hove@diakonhjemmet.no

Noko nytt blir skapt

I snart 2000 år har kunstnarar latt seg utfordre og inspirere av påskas dramaturgi og budskap: Så viktig er kvar enkelt av oss, at Gud blir menneske og går gjennom liding og død – og vinn siger for oss. Dette er påskas fortetta budskap, og det sprengjer vår fatteevne. Vi står undrande tilbake overfor ein budskap om liv og framtid.

I dette meditasjonssheftet ser vi treskjerarar frå Val Gardena i Nord-Italia som hentar fram former og figurar av treet, med utgangspunkt i teikningar av Liv Krogh. Litt etter litt kjem bilete frå påskeforteljinga til syne, og til slutt kan vi følge heile vandringa, frå kvelden då Jesus braut brødet og venene hans svikta, vidare inn i mørket, mot krossen og endeleg fram til undringa ved den tome grava.

Treskjeraren må arbeida samvitsfullt og omsorgsfullt med treet for at det skal bli slik det er tenkt. Jesus måtte gå gjennom liding og død for å vinne siger. Vi er kalla til å arbeide for at det gode skal få vekse blant oss, sjølv om det kan koste.

Ved inngangen til denne påskehøgtida og i undring overfor påskas budskap, helsar vi kvarandre med austkyrkjas gamle helsing, som også denne første påskedagen lyder i den verdsvide kyrkja:

Kristus er oppstanden!

Ja, han er sanneleg oppstanden!

Signa påskehøgtid.

Idar Magne Holme

Forstandar/administrerende direktør

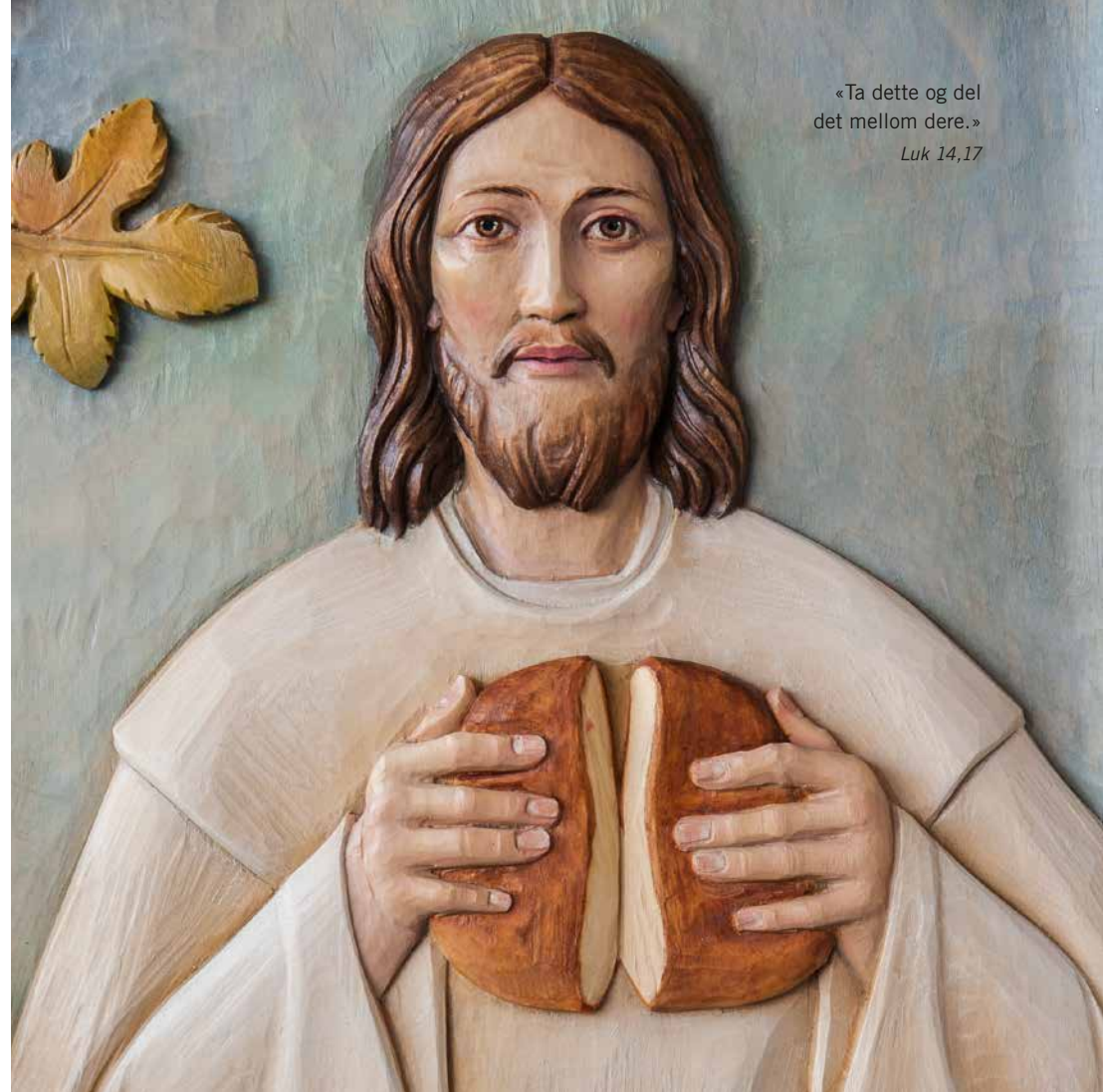
– *Maten er klar!*

Som småbarnsmor sier jeg ofte til barna i huset vårt: «Maten er klar!» Det er nesten som et mantra som betyr: Kom og spis, nå er det dekket på til akkurat deg. Som barn hørte jeg mine foreldre si det, og en dag vil jeg kanskje høre mine barn si det til sine barn. Men uttrykket sier noe eksistensielt; du er inkludert, det er noen som forventer ditt nærvær.

Det er det Jesus gjør når han inviterer til nattverd, han sier: Du er velkommen, du er påtenkt selv om du kanskje ikke tror det engang. Han er gjestfriheten selv. Gud ønsker alle velkommen, de som sliter med sykdom, arbeidspress, mangel på overskudd og føler de ikke lykkes med livet. Eller de som kjenner seg ovenpå, at de mestrer mye om dagen og kjenner seg tilfreds med livet slik det fortøner seg nå.

Å tro på kjærligheten er å stille seg til disposisjon for et menneske som trenger meg. Det var det Jesus gjorde i påsken da han delte brødet og vinen. Og han gjør det i dag også. Du er regnet med, det er noen som har tenkt på akkurat deg, for maten er klar!

Line Heiberg Ringen
studentprest, Diakonhjemmet Høgskole

«Ta dette og del
det mellom dere.»

Luk 14,17

«Dere har rykket ut med sverd
og stokker for å gripe meg,
som om jeg var en røver.»

Matt 26,55

Den glemte mediesaken

Soldatene rykket ut og arresterte Jesus fordi han ble sett på som en trussel mot de romerske myndighetene i Israel for 2000 år siden. Romerne slo ned på ethvert tilløp som potensielt sett kunne utvikle seg til et opprør.

Situasjonen i Egypt, Syria og Ukraina er nylige eksempler på at verden kanskje ikke har forandret seg så mye på 2000 år. Minoriteter og grupper som tenker annerledes enn diktatorene, blir slått hardt ned på. For noen år siden ble de forfulgte kristne rundt om i verden kåret til «den glemte mediesaken» av norske journalister.

Daglig utsettes 200 millioner kristne for ulike former for diskriminering rundt omkring i verden. Verst er situasjonen for de kristne i Nord-Korea, hvor minst 60.000 kristne sitter i konsentrasjonsleir.

Forfølgelsen av kristne fortsetter som aldri før, 2000 år etter at Jesus selv ble forfulgt. Trass i all forfølgelse lever håpet som Jesus har gitt dem, om en ny fremtid og en ny vår, videre i deres hjerter. Kanskje det er derfor det stadig blir flere kristne i Nord-Korea?

Espen Utaker
markedssjef, Diakonhjemmet Høgskole

Våg å gi

Jesus bestemmer seg for at disiplene skal mette fem tusen mennesker, men de har ikke nok penger til å kjøpe brød til alle.

Som fremtidig sosionom som skal ut og «redde verden», kan jeg kjenne på at heller ikke jeg strekker til. I møte med de sosiale utfordringene i Norge og ellers i verden kan jeg føle meg liten.

Et barn kommer til Jesus med fem brød og to fisker.

Dette forteller meg at mine evner og talenter kan bety noe for andre. Troen på at Jesus kan bruke det vi har, gir meg mot til å se hva jeg kan bidra med, i stedet for alt jeg ikke klarer. Troen lar meg se mulighetene. For meg handler denne teksten om å våge å gi det en har. Det kan få langt større betydning enn vi er klar over, selv om situasjonen tilsier at det ikke er nok.

Fem tusen ble mette den dagen!

Arnbjørg Vedelden
student, Diakonhjemmet Høgskole

En av disiplene sa:
«Det er et barn her som
har fem byggbrød og to fisker.
Men hva er det til så mange?»
De var omkring fem tusen
menn. Da tok Jesus brødene,
ba takkebønnen og delte ut
til dem som satt der.
På samme måte delte
han ut av fiskene,
så mye de ville ha.

Joh 6,9-11

«Bær byrdene for
hverandre og oppfyll på
den måten Kristi lov.»

Gal 6,2

Et kors å bære

Som mange andre fra landsbygda
kom Simon fra Kyrène
til Jerusalem for å feire påske,
og havnet midt i et drama.

Da rådsmedlemmene og folket
så at Jesus var sliten og trengte hjelp,
fikk Simon korset lagt på sine skuldre
for å bære det for Jesus.

Men visste han hva han var med på?

«Et kors å bære» sier vi,
når livet er tungt og vanskelig.

Mange som kommer til sykehus
er redde og utmattede
på grunn av sykdom og plager.

Overalt omkring oss finnes mennesker
som trenger bærehjelp.

Men vet vi hva vi er med på?
Vet vi hvordan vi med
våre daglige og vante gjøremål
kan lette hverandres byrder?

Liv Rognerud Eriksson
sykepleier, revmatologisk avdeling
Diakonhjemmet Sykehus

Hanen galer, hanen galer...

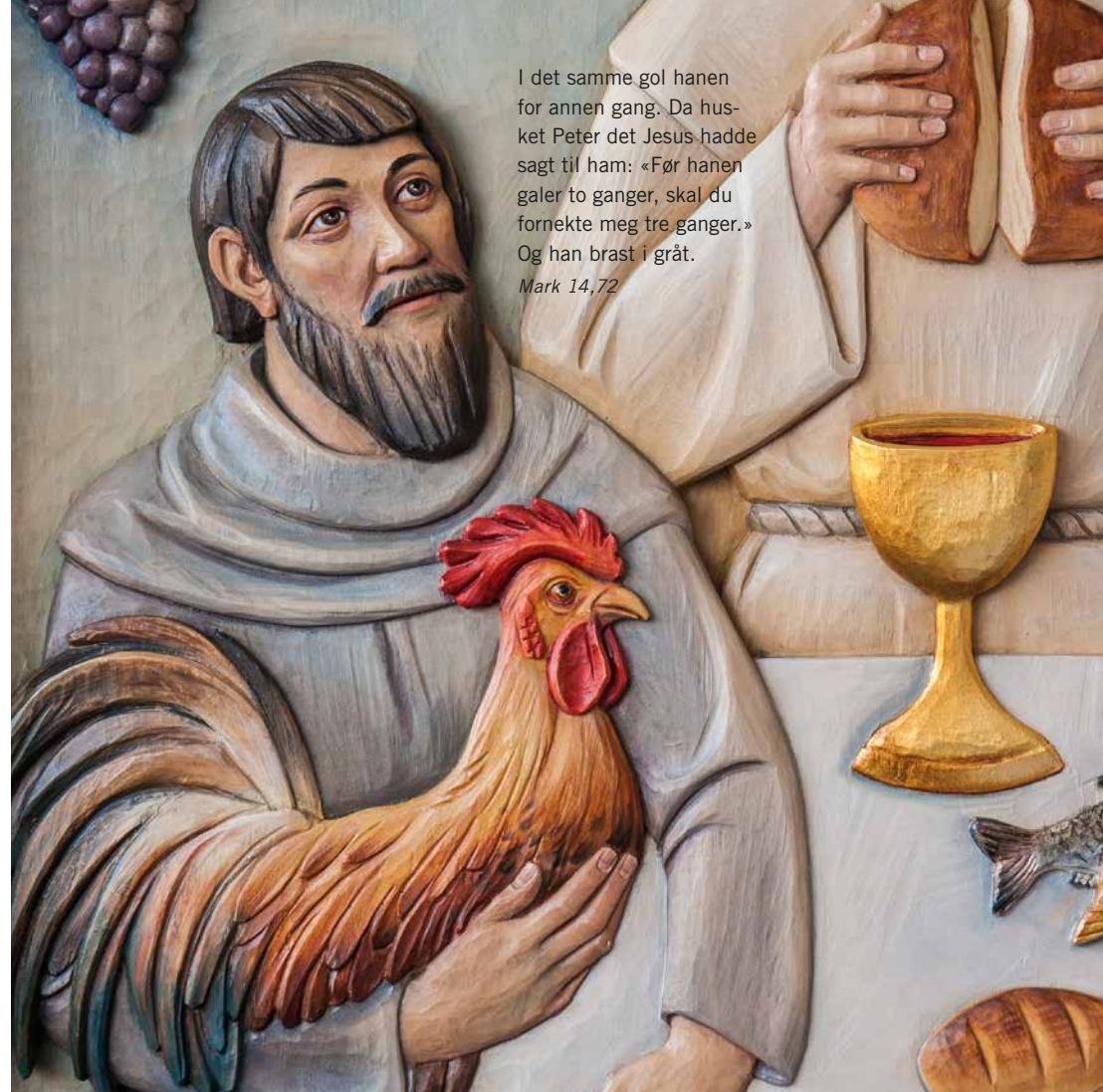
Ønsket om å bety noe for andre og å utgjøre en forskjell er viktig for alle. På sykehuset er fornøyde pasienter og pårørende den viktigste bekreftelse på at ansatte har lyktes i dette. Alle i sykehuset streber etter best mulig resultat for pasienter og pårørende.

Noen ganger uteblir likevel det gode resultatet. Pasienten blir ikke bra, og følelsen av utilstrekkelighet melder seg. Sterkest oppleves dette av ansatte som daglig arbeider direkte for og sammen med pasienten. Sammen med stadige krav om at alt kan og skal bli bedre på sykehuset, kan sviktende resultat være tunge å bære.

Alle vil vi det beste for hverandre. Betydningen av å lære av sine feil er ikke vanskelig å erkjenne. Men å innrømme feil er vanskelig. Å svikte er vondt. Enten det er i arbeidet eller livet ellers.

Påskens fortelling om Peter og hanen handler om svik og oppreisning. Peter sviktet, men ble ikke sittende fast i nederlaget. Erkjennelsen av nederlaget ble samtidig hans mulighet til oppreisning. Det ble ikke satt punktum der. Det var da det begynte.

Vegard Ytterland
avdelingssjef, klinisk aktivitetsavdeling
Diakonhjemmet Sykehus

I det samme gal hanen
for annen gang. Da hus-
ket Peter det Jesus hadde
sagt til ham: «Før hanen
galer to ganger, skal du
fornekte meg tre ganger.»
Og han brast i gråt.

Mark 14,72

Johannes 20,1-18

Tidlig om morgenen den første dagen i uken, mens det ennå er mørkt, kommer Maria Magdalena til graven. Da ser hun at steinen foran graven er tatt bort. Hun løper av sted og kommer til Simon Peter og den andre disippelen, han som Jesus hadde kjær, og hun sier: «De har tatt Herren bort fra graven, og vi vet ikke hvor de har lagt ham.» Da dro Peter og den andre disippelen ut og kom til graven. De løp sammen, men den andre disippelen løp fortere enn Peter og kom først. Han bøyde seg fram og så linklærne ligge der, men gikk ikke inn i graven. Simon Peter kom nå etter, og han gikk inn. Han så linklærne som lå der, og tørkleet som Jesus hadde hatt over hodet. Det lå ikke sammen med linklærne, men sammenrullet på et sted for seg selv. Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde. Disiplene gikk så hjem.

Men Maria sto like utenfor graven og gråt. Gråtende bøyde hun seg fram og så inn i graven. Da fikk hun se to hvitkleddede engler sitte der Jesu kropp hadde ligget, en ved hodet og en ved føttene. «Hvorfor gråter du, kvinne?» spurte de. Hun svarte: «De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.» I det samme snudde hun seg og så Jesus stå der, men hun skjønnte ikke at det var han. «Hvorfor gråter du, kvinne?» spør Jesus. «Hvem leter du etter?» Hun trodde at det var gartneren, og sa til ham: «Herre, hvis du har tatt ham bort, så si meg hvor du har lagt ham, så skal jeg ta ham med meg.» «Maria», sa Jesus. Da snudde hun seg og sa til ham på hebraisk: «Rabbuni» – det betyr mester. Jesus sier til henne: «Rør meg ikke, for jeg har ennå ikke steget opp til Far. Men gå til mine brødre og si til dem at jeg stiger opp til ham som er min Far og Far for dere, min Gud og deres Gud.»

Da gikk Maria Magdalena av sted og sa til disiplene: «Jeg har sett Herren!»

Tidlig om morgenen
den første dagen i
uken, mens det ennå er
mørkt, kommer Maria
Magdalena til graven.
Da ser hun at steinen
foran graven er tatt bort.

Joh 20,1

Behovet for en forklaring

Kan vi forestille oss hvordan det er å ha gravlagt en av våre kjære og etter noen dager finne en tom grav? Vi vil trolig forsøke å finne en forklaring – det har skjedd en feil fra gravferdsetaten. Det har vært noen som av en eller annen grunn har røvet den døde? Kan det skje noe vi ikke kan forklare med vår kunnskap og vår erfaring? Selvfølgelig, men hvordan forholder vi oss til det? Avfeier vi det som noe vi ikke vil forholde oss til, eller slipper vi til tvilen og undringen? Når vi undrer oss, holdes flere muligheter åpne – vi vet ikke sikkert, men vi benekter heller ikke.

Slik var det med kvinnene ved graven. De var sikkert forbauset over at den døde var borte. Så var de triste over at deres kjære kanskje var røvet. Så slapp de til undringen over at noe slikt kunne skje. De undret seg trolig ikke så mye over at graven var tom som over at det de hadde hørt Jesus si, faktisk var en realitet. Han skulle stå opp fra de døde! Det er vanskelig å tro. Det utrolige er lett å se bort fra. Men la oss undre oss over en av historiens viktigste hendelser – en hendelse utenfor vår kunnskap, erfaring og forklaring.

Anders Mohn Frafjord
sykehusdirektør
Diakonhjemmet Sykehus

Er du pasient eller pårørende ved Diakonhjemmet Sykehus og ønsker noen å snakke med?
Prestetjenesten på sykehuset er døgnbemannet og nås via sykehusets hovedresepsjon, tlf: 22 45 15 00

Sykehusprestene er:

Aud Irene Svartvasmo, tlf: 22 45 48 32
e-post: aud.i.svartvasmo@diakonsyk.no

Jarl Bøhler, tlf: 22 45 15 19
e-post: jarl.bohler@diakonsyk.no

Valborg Orset Stene, tlf: 22 45 15 18
e-post: valborgorset.stene@diakonsyk.no

Sykehusdiakon: **Liv Berit Carlsen**, tlf: 22 45 40 93
e-post: liv.berit.carlsen@diakonsyk.no

Ønsker du en samtalepartner fra et annet tros- eller livssynssamfunn eller fra Human-Etisk forbund, kan prestetjenesten formidle kontakt med «Samtalepartnere for tro og livssyn» ved Oslo universitetssykehus.

Er du student eller ansatt ved Diakonhjemmet Høgskole og ønsker noen å snakke med? Ta kontakt med:

Studentprest i Oslo: **Line Heiberg Ringen**, tlf: 22 45 19 15
e-post: line.heiberg.ringen@diakonhjemmet.no

Studentdiakon **Elisabeth Nilsen Aas**, tlf: 22 45 19 28
e-post: nilsenaas@diakonhjemmet.no